

bestemte Exempler fra andre Lande — og igjennem Formanden faae disse Oplysninger henlagte paa Thingets Bord — at man andre Steder bekiendtgjor Fyrskibenes Tænding paa samme Maade, som den ærede Marineminister gjør. Det vil jo være let for den ærede Marineminister af hans Forraad at kunne tilvelebringe saadanne Exempler, som vise, at man navnlig i England, bekiendtgjor Tændingen af Fyrskibene paa samme Maade, som han bruger. Skulde den ærede Minister kunne det, da skal jeg gjerne i Sager, hvor jeg ikke kan have nogen speciel Indsigt, tage Fornuften fangen; men den ærede Minister er endnu ikke fremkommen med saadanne Exempler.

Da den ærede Marineminister stillede en saa bestemt afvigende Paastand op imod Udvalgets Formening, da denne Sag var for under Finantslovens Behandling, har man paa Grund deraf været nødt til at gaae yderligere ind i Sagen, for at vise, at Uttrinjerne, der fremkom fra Udvalget uden en aldeles nøjagtig Documentation dog ikke vare aldeles grebne ud af Luften. Jeg troer paa ingen Maade, at Thinget, ved at erklære sig for den af Udvalget gjorte Indstilling, skulde gribe ind i Administrationen eller overstride sine Grændser. Thinget fremsætter sit Forlangende, ikke som en Befaling, men som et Ønske, som en Anskuelse, og det vil jo aldeles berøe paa Regjeringen, hvilket Hensyn den vil finde, at der bør tages dertil. Hele Fyrvesenet er jo desuden som en ny Administrationsgreen fommet over til Marineministeriet. Dette Ministerium har saa mange andre vigtige og betydelige Sager, der ligge dets egenlige Administration nærmere, at det aldeles ikke er til at undres over, at Principet for en saadan Administration kan have etableret sig under Ministeriet paa en mindre rigtig Maade. At Folkethinget nu udtaler sit Ønske i den Henseende, troer jeg ikke, at den ærede Marineminister kan finde paa nogen Maade støvende. Igjennem Finantsloven udøver jo desuden Rigsdagen sin Indflydelse paa Administrationen. Vi have jo saaledes yttret os om den Maade, hvorpaa Dokken skal anlægges, hvilket jo ogsaa er et reent administrativt Anliggende; vi

have yttret os, om det skal ske ved Entreprise, eller ved at man selv udfører Arbejdet, og det har jo den ærede Marineminister ikke fundet at være noget Indgreb i Administrationen. Jeg er saaledes ogsaa overbevist om, at han, længtfra at tage Thinget det ilde op, om det i denne Henseende slutter sig til Udvalget, tværtimod kun der vil see en Opfordring til at tage denne Sag paany under Overveelse, og navnlig til at undersøge, om ikke dog den af ham brugte Fremgangsmaade er særegen og afvigende fra, hvad der er Brug i andre Lande, og, hvis dette skulde være Tilfældet, at han da vil finde sig foranlediget til at forandre den.

Formanden: Rigsdagsmændene for Holsbets Amts 2den Valgfreds har Ordet.

Skeriving: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Hvis Ingen mere begjærer Ordet, er Discussjonen sluttet. (Ophold).

Udvalget Finantsudvalget har afgivet 2 Indstillinger i en og samme Betænkning, gaaer jeg dog ud fra den Forudsætning, at disse 2 Indstillinger ikke have Noget med hinanden at gjøre, og jeg vil derfor særskilt for enhver især sætte Overgangen til 2den Behandling under Afstemning.

Man gik saaledes til Afstemning, hvorved Udvalgets Indstilling under Nr. 1 (See Anhang B. Spalte 807) — og derved afgjordes tillige Overgangen til 2den Behandling — vedtoges med 65 Stemmer mod 4.

Derefter fattes den anden Indstilling af Finantsudvalget, vedrørende Finantsministeriet, under Forhandling.

Ordføreren: Den anden Indstilling gaaer ud paa, at Folkethinget skal fatte den Beslutning, at det anseer det for uanstændigt, at Finantslovsforslaget hvert tredje Aar ledsages af detaillerede oplysende Anmærkninger. Jeg formoder ikke, at denne Indstilling vil give Anledning til nogen vidtløftig Debat. Paa den ene Side tvivler jeg ikke om, at ethvert af Thingets Medlemmer, som har beskæftiget sig med Finantslovens Behandling og har gjort sig Umage for at søge Oplysninger om enkelte